

Prelaten av Opus Dei prästviger 26 diakoner från 12 länder

Under ceremonin som ägde rum i Rom den 31 maj höll biskop Javier Echevarría följande tal: ”Ni får som uppdrag att de troende kan upptäcka Frälsarens heliga och barmhärtiga ansikte”.

2003-06-04

”Jag hoppas att ni som läser dessa rader ber för mig och för alla andra

präster att vi må bli till redskap i Guds händer för glädje, förståelse och fred.” Så uttryckte sig Laurent Mazingi Kadogo när han upptäckte att man höll på att intervjua honom.

Den som nu blivit “abbé” Laurent, föddes i Bukavu-Sud Kivu (Demokratiska Republiken Kongo) år 1971, och är en av de 26 diakoner som blev prästvigda av biskop Javier Echevarría i St. Eugenio-basilikan den 31 maj. Samtidigt med honom prästvigdes ytterligare 25 Opus Deis kristtrogna som kom från Argentina, Brasilien, Chile, Filippinerna, Frankrike, Japan, Mexiko, Nigeria, Peru, Spanien och Storbritannien. Många släktingar och vänner deltog i ceremonin och hälsade den avslutande processionen med en stor applåd.

Biskop Echevarría: ”Ni får som uppdrag att de troende kan

upptäcka Frälsarens heliga och barmhärtiga ansikte”

Under sin predikan uppmanade prelaten av Opus Dei de nya prästerna att följa sankt Josemarías exempel som jag har föreställt för er ”som en modell av en fullständigt prästerlig tillvaro” under dessa månader av förberedelse för prästvigningen. Biskop Echevarría sade även till dem att ” Nu vill jag påminna er om ett av dessa betecknande drag som är nära förknippat med det uppdrag ni får anförtrott att göra Kristus, Prästen, Mästaren och Herden, synligt närvarande. Jag syftar på nödvändigheten av att i varje stund vara en levande och genomskinlig avbild av Herren, så att de troende kan upptäcka Frälsarens heliga och barmhärtiga ansikte när de ser på er, lyssnar till era uppmaningar eller ser hur ni uppträder.”

Vänd mot deras familjer tillade han ” Och ni, de nya prästernas föräldrar och syskon, tacka Herren för den kärlek med vilken Han har utmärkt er familj. Bemöda er om att besvara all denna kärlek genom att förnya ert kristna liv”.

Laurent Mazingi: “Påvens hela liv är en enda viktig lektion för mig”

Laurent talar om sin prästvigning och uttrycker särskilt sin tacksamhet mot Johannes Paulus II som snart firar 25-årsjubileum som påve. ”Hela påvens liv är enda stor lektion för mig. Hur han utger sig själv utan att skona sig åt Kyrkan och alla människor gör att jag också vill vara mer generös.” Den nye kongolesiske prästen fick nyligen tillfälle att hälsa Johannes Paulus II och säger: ”Vid detta tillfälle fick jag på nära håll uppleva hur han verkligen älskar och tjänar sin nästa. Då han fick se mig sade han genast: ’ Afrika, Afrika,

fred, Kongo. ' Det rörde mig att höra ord som kom direkt ur hans hjärta och jag tyckte att det var en storartad bön att be till Gud.”

Tillfrågad om det grymma kriget som plågar Kongo sedan årtal tillbaka, sade Laurent att han ber varje dag ”för alla de personer som kan skapa fred att de inte undandrar sig denna angelägna uppgift” och förklarar samtidigt att ”våld är en väg utan framtid.”

Då talet kom in på de fem åren som han tillbringat med teologiska studier i den eviga staden sade den kongolesiske nationalekonomen som nu blir präst att han kommer att ta med sig hem från Rom ”önskan om fred, den kristna freden, som gör att man både kan förlåta och be om förlåtelse. Här har jag lärt mig att förstå att Kyrkan är min familj, att jag vill älska den mer och mer för varje dag och tjäna den villkorslöst.”

Två präster i hemmet

Stéphane Hénau föddes i Poyssy (Frankrike) för 31 år sedan. År 2003 blir ett minnesvärt år för familjen Hénau för båda deras söner blir då prästvigda. ”Min bror Pierre-Antoine, förklarar Stéphane, är benediktinmunk i klostret Fontgombault, nära Poitiers, och kommer att bli prästvigd i sommar. Mina föräldrar som är medlemmar av Opus Dei är mycket glada över det. Och både Pierre-Antoine och jag ber att vi alla skall förbli trogna Guds vilja.”

“Shohei: att vara präst är något mycket stort och mycket vackert”

En annan nyvigd präst är Shohei Kimura från Osaka (Japan) som kom i sällskap av sin far, sina syskon och en grupp från ”Ibaraki”-församlingen med fader Inoue i spetsen. ”Jag blev rörd över att se att så många församlingsbor från

Ibaraki kommit till min prästvigning. Det är en trakt i Japan där det på grund av förföljelserna under tidigare århundraden funnits många katoliker som fått verka i det fördolda.”

Shohei förklarar sin väg till prästämbetet så här: “Jag döptes då jag var 12 år gammal. Denna händelse som blev avgörande för mitt liv, har jag många personer att tacka för, i första hand mina föräldrar. Min mor som konverterat fyra år tidigare, tack vare en väninna, bad ofta rosenkransbönen och jag minns att hon hyste en stor kärlek till den Heliga Jungfrun. Det var hon som presenterade mig för en präst som började ge mig katekesundervisning. Min mor dog för 10 år sedan, hon ville att jag skulle bli präst och bad för mig. Hon respekterade helt och fullt min frihet men jag minns att hon då och då sade till mig ’ Shohei, att vara präst

är något mycket stort och mycket vackert. ’

När det gäller fadern så säger han:
”Jag är skyldig honom mycket för det är en man som älskar friheten. Trots att han är ateist och inte gillade att jag konverterade, försvarade han alltid denna min frihet att välja inför släktingar som såg min mors och min konvertering som ett svek. Min konvertering var desto allvarligare eftersom jag var den förstfödde. Men min far försvarade mig alltid. När jag började på katekesundervisningen sade han till dem som kallade mig ’förrädare’:

’Låt honom vara, om pojken vill konvertera, så låt honom konvertera’
Denna min fars kärlek till friheten var också något avgörande.”

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/prelaten-av-opus-dei-
prastviger-26-diakoner-fran-12-lander/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/prelaten-av-opus-dei-prastviger-26-diakoner-fran-12-lander/)
(2025-08-23)